

[Christophersen.]

tale om, at man nu vil fjerne en del af tilskuddet til de private børneinstitutioner, som gerne fortsat vil afgøre, hvordan de selv skal fungere, og hvem de skal optage? Det vil jeg godt spørge socialministeren om, og jeg håber at få et klart svar på det.

På det andet vigtige område, folkeskoleområdet, har regeringen helt opgivet de oprindelige planer med henvisning til, at det vil være en krænkelse af overenskomsterne. Det forbløffer os i allerhøjeste grad endnu en gang at høre denne argumentation fremført, for da overenskomstloven blev vedtaget her i folketinget ved andenbehandlingen, fremsatte finansministeren udtalelser, som venstre måtte tolke sådan — og det var en klar forudsætning for, at vi kune medvirke til loven — at vedtagelsen af den lov ikke ville være til hindring for, at der kunne forhandles standarder og normer inden for det offentlige. Vi opfatter forslaget om en begrænsning af rådighedstallet som en ændring netop af denne karakter. Derfor er vi altså uenige i, at man ikke kunne gennemføre dem.

I stedet møder regeringen så frem med andre forslag på dette felt. Jeg skal om dem bare sige, at vi i og for sig ikke har noget imod dem, hvis man i øvrigt mener, de kan gennemføres. Der er dog en begrænsning på 75 mill. kr. på de almindelige rammebelagte udgifter, og da den er noget uspecificeret, forventer vi at få nogle flere oplysninger hen ad vejen om, hvad der egentlig ligger i den. Men det er klart, at hvis regeringen kan gennemføre fornuftige besparelser, har vi da ikke noget imod det. Men vi tror, at det forslag, der oprindeligt blev vedtaget, var langt mere virkningsfuldt, og det bekymrer os i allerhøjeste grad, hvis det er regeringens opfattelse, at vi de næste to år i virkeligheden ikke kan røre ved hele standard- og normproblemet.

Jeg kan forstå på finansministeren, at han anser det for at være en fordel, at regeringen altså på denne måde har afdæmpet og afsvækket de oprindelige spareforslag, så de nu er gjort uskadelige i et vist omfang.

Jeg må sige, at vi i venstre har den modsatte opfattelse: vi anser det for at være en

utilfredsstillende udgang på sagen. De besparelser, som der nu i realiteten slækkes på, vil regeringen og folketinget komme til at savne om meget kort tid, for regeringens nye forslag indebærer en yderligere svækkelse af en finanspolitik, der allerede i forvejen var løs nok. Når finansloven er endeligt rettet til i den skikkelse, regeringen har ønsket den skal have her til sidst, så vil der være en meget betydelig forskel mellem dette resultat og det finanslovsforslag, som den tidligere regering fremsatte. På udgiftssiden vil der være besparelser på mange hundrede millioner kroner, som ikke blev gennemført, og der vil dertil være lagt adskillige hundrede nye millioner kroner til nye udgiftkrævende forslag. Oveni kommer så den svækkelse, vi taler om i dag og også i de kommende måneder — sådan må vi i hvert fald forstå de udtalelser, regeringen er kommet med — forslag fra regeringen, som vil overstige de reservebeløb, der står på finanslovsforslaget. Derfor må venstre drage den konklusion af begivenhedsforløbet og af de oplysninger, vi har fået undervejs, at vi nu er på vej ind i en udvikling, hvor de offentlige udgifter atter truer med at løbe løbsk, og det hverken kan eller vil vi tage et medansvar for.

På denne baggrund finder vi det ikke tilstrækkeligt, at debatten her i dag afsluttes med, at finansministerens oplysninger tages til efterretning. Vi mener, det er nødvendigt, at det desuden bliver præciseret af folketinget over for regeringen, at nu må den finanslov, der endelig kommer ud af det, respekteres. Den er ikke så god, som den burde være, men nu må tidspunktet være inde, hvor indholdet totalt respekteres, også hvor det drejer sig om den kommende tids udgiftspolitik, og derfor vil jeg på venstres vegne stille følgende ændringsforslag til det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Lysholt Hansen har fremsat på en række partiers vegne:

Ændringsforslag.

„Før sidste linje indsættes: „og idet folketinget opfordrer regeringen til at holde udgiftkrævende forslag, der ikke har et direkte beskæftigelsesfremmende sigte, inden for de på finansloven opførte lov- og tillægsbevillingsreserver.““